

Jan Campbell: Mír je stav nouze

 infokurýr.cz/n/2024/07/08/jan-campbell-mir-je-stav-nouze

kurýr

8. července 2024

Využívám příležitosti po zakončení korektury jedné diplomové práce na aktuální téma veřejné správy a připomínám třetího spolkového prezidenta, Gustava Heinemanna (1899-1976). Ten ve svém inauguračním projevu před 55 lety v červenci 1969 pronesl důležitá a dnes aktuální slova o míru jako o stavu nouze: „*Co je to mimořádná situace?*“, ptal se. A on odpověděl takto: „*Není to válka, která je nouzovým stavem [...], jak se moje generace učila ve škole v císařské éře, ale Mír je stav nouze, ve kterém se všichni musíme osvědčit. Za mírem už není žádná existence.*“ Byl to, jak si dobře vzpomínám velmi spektakulární projev během studené války.

V roce 1970 v Heidelbergu jsem se seznámil s Wilhelm Kütermeyrem, lékařem a křesťanským etikem, mně spřízněnou duší, která mi spolu zachránila život, a knihou: *Nemoc Evropy (Die Krankheit Europas, Suhrkamp, 1951)*. O knize, kterou dnes nelze objednat a vztahu k doktoru Kütermeyrovi jsem napsal v knize *Souhlasu netřeba (2016, ISBN 978-3-00-052470-7)*.

O něco později, v roce 1971 jsem se seznámil se zásadní vědeckou studií fyzika a filozofa Carla Friedricha von Weizsäckera s názvem „*Důsledky války a prevence války.*“ *Kriegsfolgen und Kriegsverhütung*, Carl Hanser Verlag München, (1 ledna 1971), ASIN: B0000BS58E. Studie potvrdila, že v jaderné válce ve střední Evropě by bylo zničeno vše, co mělo být bráněno.

S ohledem na tyto vyhlídky je zodpovědná pouze politika prevence války. Ale jak vidíme každý den a můžeme číst ve všech západních politicky korektních médiích a neuvěřitelně pokryteckých a hloupých odezvách na návštěvu maďarského premiéra Orbana u prezidenta

Putina, prevence selhala. Nebylo by atentátu na slovenského premiéra v květnu, setkání na Děvíně večer v den připomínky Cyrile a Metoděje a neslyšel bych výtečný projev premiéra Fico, nevěřil bych na lepší časy. Proto děkuji premiérovi Fico za probuzení naděje u skeptického optimisty, nebo jak se traduje, špatně informovaného kriticky, tj. jasně myslícího pesimisty.

Většina lidí s rozumem ví, že speciální vojenská operace na Ukrajině nepředstavuje tradiční válku o teritorium, ale že se jedná o mimořádnou situaci, antropologickou válku, která vyžaduje odpověď na otázku: Jak se dostat ze skutečné nouze, války, zpět k vytoužené nouzi, k míru?

Heinemann byl člověk, který netrval na autoritě, ale byl autoritou velmi neokázalým a skromným způsobem, protože se považoval za čestného prostředníka mezi státem a občany. Jednou řekl, že by chtěl na své pozvánky vytisknout formuli: „Oblečení libovolné, ale přejené.“ Heinemann, stejně jako později Richard von Weizsäcker (bratr zmíněného fyzika, který v roce 1979 odmítl nabídku kancléře Willy Brandta, aby kandidoval na úřad spolkového presidenta), byl prezidentem, který vzešel z aktivní stranické politiky a pak ji slavně opustil.

Oba prezidenti se dokázali zorientovat v době tehdejšího rostoucího politického neklidu, který nelze srovnávat s dnešním běsněním a válkychtivostí části německých politiků, z nichž mnozí mají pochybnou rodinou minulost.

Více než půl století po Heinemannovi lze tvrdit, že neexistuje žádná ústavní a ni jiná teorie kultury (vedení) míru, která by oplodňovala a inspirovala ústavní praxi a politiku. Odborník na ústavní právo Peter Häberle poukazuje na to, že „takzvaná základní práva druhé generace, tj. hospodářské, sociální a kulturní svobody, které doplňují klasická

základní práva, byla vytvořena v zájmu míru. A celý zákon o životním prostředí byl vytvořen nejen proto, aby bylo dosaženo míru s přírodou, ale také proto, aby bylo dosaženo míru s budoucími generacemi.“

Poslouchá se to hezky. Ale skutek utekl. Proto Mír nesmí být prázdnou formulí, slovem nebo dekorativní slovní zásobou. A nesmí nikde být zakázáno o něm mluvit, psát a za něj bojovat.

Je to základní princip ústavy, který nedozrál stát se všeobecně akceptovatelným základním principem. Je to obsah Preambule Severoatlantické smlouvy (Washington D.C., 4.dubna 1949), ze které cituji, pokud kopie, kterou vlastním, je opravdu kopií originálu:

Strany této smlouvy znovu potvrzují svoji víru v cíle a zásady Charty OSN a svoji touhu žít v míru se všemi národy a všemi vládami. Jsou odhodlány hájit svobodu, společné dědictví a kulturu svých národů, založenou na zásadách demokracie, svobody jednotlivce a právního řádu. Jejich snahou je podporovat stabilitu a blahobyt národů v severoatlantickém prostoru. Jsou rozhodnuty spojit své úsilí o kolektivní obranu a zachování míru a bezpečnosti. Proto se dohodly na této Severoatlantické smlouvě:

Článek 1: Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.

Jako občan EU, nestraník a host v ČR podporuji usilovat o aktivaci čl.1 zaměřené např. na:

- Jednostranné zastavení a účast ve vojenských cvičení NATO.
- Zahájení jednání dle čl.1 mezi NATO a Ruskou Federací dříve, než se Ukrajina vzdá.

- Zveřejnění dokumentů do začátku roku 2022 odeslaných RF, NATO a USA.
- Zveřejnění přehledu smluvních a investičních aktivit USA a NATO od roku 2014 až do roku 2022 v Černém moři, na Ukrajině. a státech Střední Asie.

Jedná se o podporu k zachování míru v nouzi a bezpečnosti nejenom v Evropě. Změna premiéra ve Velké Británii, vítězství levice ve Francii a praktická neodvolatelnost vlády v české kotlině cestu k míru nezajistí. Mír je stav nouze. Souhlasu netřeba..

Jan Campbell

07.07.2024

Continue Reading

[Previous Jiří Vyvadil: Putin se o Bidena nezajímá! Je ochoten jednat o míru pouze s Trumpem](#)